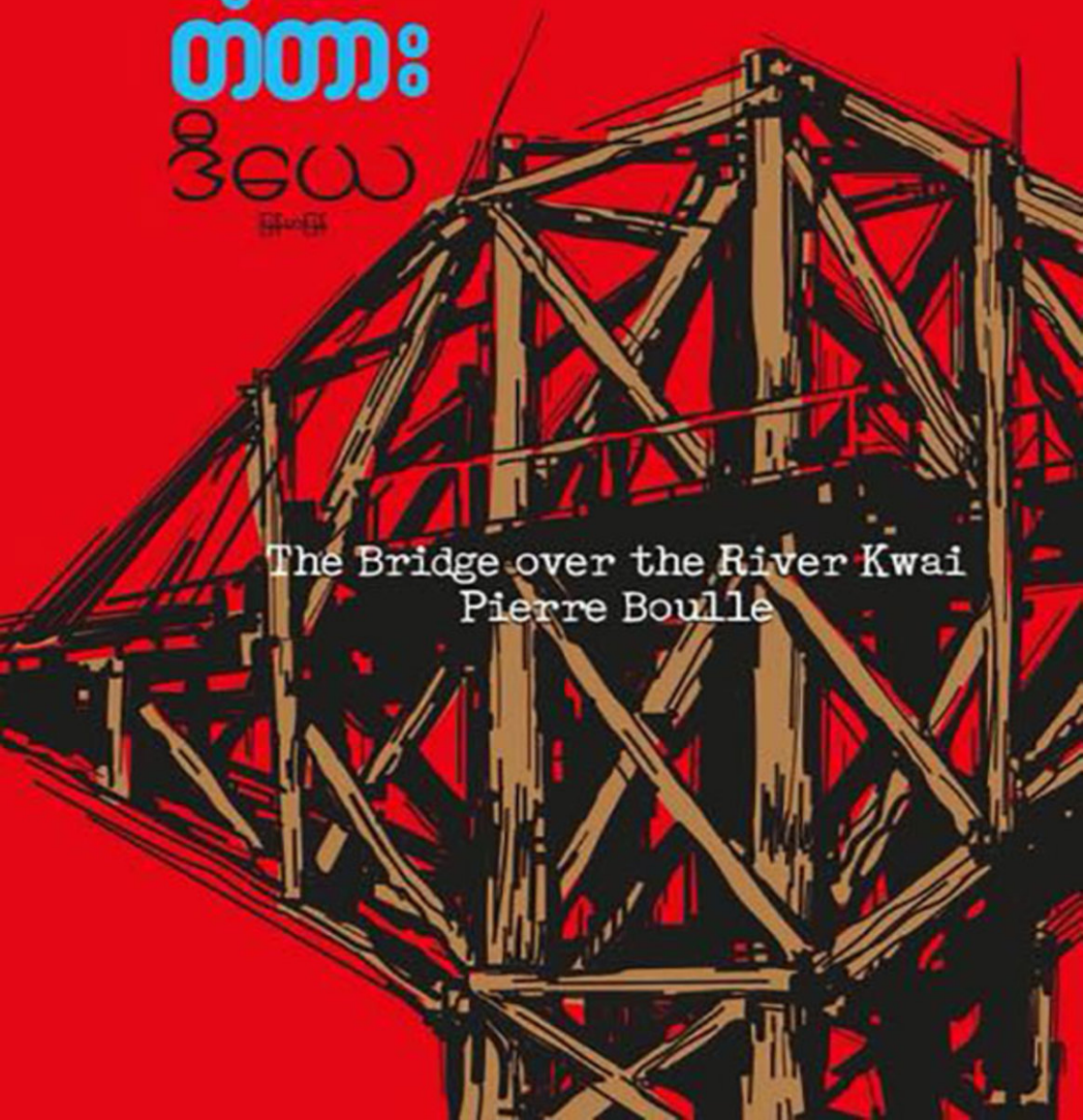

ကျွန်ုပ်တို့
တံတား
ဒီဇိုင်း

The Bridge over the River Kwai
Pierre Boulle

အမှာ စာ

နေ့လယ်ခင်းအပူချိန်နှင့် အတူ နံဘေးနား ရောက်လာတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ကြည့်မယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အခိုက်ဟာ ဒီစာအုပ် စတင် ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ အဓိက အကြောင်းရင်း ပါပဲ။

အဲတုန်းက ကျွန်တော်က စာတိုပေစလေးတွေ ဟိုတစ်စ၊ သည် တစ်စ ရေးနေစ အခါလည်သား စာရေးသူဘဝပဲ ရှိသေးတယ်။ ဘာကြောင့်များ ကျွန်တော့်ကို ဘာသာပြန်ခိုင်းမိတုန်းလို့ ထုတ်ဝေသူကို မေးခဲ့တိုင်း သူ ထုတ်ဝေသူ ဖြစ်နေစဉ်ကာလတစ်လျှောက် တတ်နိုင်သမျှ စာရေးလိုသူတွေ မွေးထုတ်ပေးချင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ဒီတောင်ကြီးကို (ကျွန်တော့်အတွက်တော့ တောင်ကြီးပါပဲ) ကျွန်တော် တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ ဇွဲနဘဲကြီးကြီးနဲ့ ပြန်ဆိုခဲ့မိတယ်။ နောက်ပြီး တွေ့တိုင်း အားပေးစကား ပြောကြားခဲ့ကြတဲ့ စာပေသက်ရင့် ဆရာကြီးများကိုလည်း မှတ်မှတ်ရရ ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။

အခု စာအုပ်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆုံး ကြိုးစားမှု ခြေလှမ်းပါ။ ရေးလိုက်၊ စိတ်တိုင်းမကျလိုက်၊ ပြန်ပြင်လိုက်နဲ့ သူများ တွေ ၃၊ ၄ လနဲ့ တစ်အုပ်လောက် ဘာသာပြန်နိုင်ချိန်မှာ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ၁ နှစ်နီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီကြားထဲက စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ဆိုင်းကာ အားပေးစကားဆိုတဲ့ ထုတ်ဝေသူကိုလည်း တစ်ဖန် အားနာရင်း ကျေးဇူးတင်ရပြန်ပါတယ်။

ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ပီယာဘိုလူက ရေးသားခဲ့တဲ့ The Bridge Over the River Kwai စာအုပ်ကို ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ကျန်းဖိကျင်က ပြန်ဆိုခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပီယာဘိုလူရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ လက်ရာတွေထဲမှာ အခုစာအုပ်ရယ်၊ Planet of the Apes ရယ် ပါဝင်ပါတယ်။ အခု စာအုပ်ကိုပဲ မင်းသားကြီး ဝီလီယံ ဟိုဒမ် သရုပ်ဆောင်ပြီး အထက်က အမည်နဲ့ ပဲ ရုပ်ရှင်ကားကြီး ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။

သူငယ်နပ်စား ဘာသာပြန်လေး ကျွန်တော့်အတွက် ဒီစာအုပ်ပါ ဝါကျစာကြောင်း တစ်ကြောင်းဟာ စာကြောင်းရေ ၄၊ ၅ ကြောင်းထိ ရှည်လျားလှတာမို့ တစ်ခါတစ်ခါ ပြန်ရင်းလည်း စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ စာအုပ်ထဲက ဂျပန်အင်ဂျင်နီယာလေးလို နှပ်ရည်ယိုရွဲ ငိုပွဲဝင်ချင်စိတ်တွေ ထူနဲ့ ထည်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ်လို့ လာခဲ့တာလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။ ဒီလို အကြိမ်တိုင်းမှာ ပထမဆုံး ကွေမြစ်တံတား ဆိုပြီး ဘာသာပြန်ထားတဲ့ ဆရာစိုးမြိုင်ရဲ့ ဘာသာပြန်နည်း နည်းနာတွေကို လေ့လာကြည့်မှ ဒီ ဘာသာစကား မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို တက်ရတာ လွယ်ကူလာခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ် ဖြစ်မြောက်လာတဲ့ နေရာမှာ ဆရာစိုးမြိုင်ဟာလည်း ကျွန်တော် ကျေးဇူးအတင်ရဆုံး မြင်ဆရာတစ်ပါးပါပဲ။

ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ခဲ့ပါပြီ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ အကယ်၍ များ စာဖတ်သူအနေနဲ့ ဤစာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ စာအုပ်ပေးသူ ထုတ်ဝေသူ၊ မိတ်ဆက်သူ ဆရာသမား၊ ဘာသာပြန်သူ ငမိုက်သား ကျွန်တော် ကြိဖော်ကြိဖက်သား ဤသုံးဦးသားအနက်မှ ငမိုက်သား ကျွန်တော့်ကိုပဲ အပြစ်တင်မည်ဆိုရင်လည်း ခံဖို့အသင့်ဖြစ်နေကြောင်းနှင့် ချီးကျူးမှု တစ်စုံတစ်ရာ ပြုမူမည်ဆိုပါက အထက်က ကျေးဇူးတင်ခဲ့သူတို့ ကိုသာ ကျေးဇူးတင်စေလိုကြောင်း ပြောကြားရင်း ...

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

အရှေ့နှင့် အနောက်ကြား အတိုင်းအဆမရှိ ကွာဝေးလွန်းလှသည် ဟူသော အချို့သူများ ၏ အမြင်သည် အထင်မှောက်မှား လှည့်စားမှုတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤသမားရိုးကျအမြင်သည် ခိုင်လုံမှုမရှိသည့် သက်သေ သာဓကများ ပေါ် အခြေခံသည့် အများကြိုက် ထင်မြင်ချက်တစ်ခု ကို ဖြစ်နိုင်သလို အမှန်တရား ကိုယ်စားပြုသည့် သက်သေ စစ်ဆေးချက်များ လုံးဝမပါဝင်ဘဲ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဟန်ဆောင်လက်ခံထားသည့် အချက်တစ်ခုလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည် ။ ပြီးခဲ့သည့် စစ်ပွဲအတွင်းက ‘ဂုဏ်သိက္ခာ’ မကျစေရန် ကြိုးစားမှုသည် ဗြိတိသျှများ နည်းတူ ဂျပန်များ အတွက်ပါ လွန်စွာ အရေးကြီးဟန် တူပေလိမ့်မည်။

ထိုဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ပင် ဗြိတိသျှများ ရော ဂျပန်များ ပါ သတိမမူ၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားမှုမရှိဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သေလုမြှောပါး ပြုမှုဆက်ဆံခဲ့ကြ ပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့် လူမျိုးမဆို ထိုကဲ့သို့ ပြုမှုဆက်ဆံကြ မည်မှာ လည်း ယုံမှားသံသယရှိရန် လိုမည်မဟုတ်ပေ။ တစ်ခုတည်းသော အမှန်တရားတစ်ခုကို ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ရာ၌ နှစ်ဖက်သော ရန်သူတို့ သည် အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သော

အပြုအမူတို့ ကို ညီတူညီမျှ ပြုလုပ်ကောင်းပြုလုပ်ခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ ဂျပန်ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာတိုနှင့် သူ၏ စစ်သုံ့ပန်း ဗိုလ်မှူးကြီး နစ်ကိုးလ်ဆန်တို့ ၏ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေတို့ သည် လည်း တူညီကောင်း တူညီခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။

ဗိုလ်မှူးကလစ်တန်၏ စိတ်ထဲတွင် လည်း မေးခွန်းများ စွာ ရှိခဲ့လေသည်။ ။ ကမ္ဘာမြေအစွန်အဖျား တောအကျဆုံး၊ ဗမာနှင့် ယိုးဒယားတောအုပ်တွင်း ခြောက်သောင်းခန့်ရှိသော အင်္ဂလိပ်များ ၊ ဩစတြေးလီးယန်းများ ၊ ဒင်ချီများ ၊ အမေရိကန်များအား ဟိုတစ်စုသည် တစ်စု ထိန်းသိမ်းထားသည့် နည်းတူ သူသည် လည်း အခြားသော စစ်သုံ့ပန်းငါးရာနှင့် အတူ ကွေ့မြစ် စခန်းတွင် ဘန်ကောက်နှင့် စင်ကာပူကို ချိတ်ဆက်လျက် ဘင်္ဂလားပင်လယ် အော်ထိ ရထားလမ်းဆောက်လုပ်ရန် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစွာ ဂျပန်တို့ ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံနေရသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

ဤမေးခွန်း ရှုထောင့်တို့ သည် ဝိရောဓိ သဘာဝ ဆန်သော်လည်း ရံဖန်ရံခါဆိုသလို ကလစ်တန်သည် ထိုမေးခွန်းတို့ အား မှန်ကန်သည့် ဘက်မှ ဖြေဆိုကြည့်မိသည်။ ။

ထိုသို့ ဖြေဆိုနိုင်ရန်အတွက် တစ်ယောက်သောသူသည် အပေါ်ယံဆန်သည့် သွင်ပြင်လက္ခဏာများအားလုံးကို လျစ်လျူရှုနိုင်မှ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ။ အရာ အားလုံးထက် ဂျပန်တို့ ၏ လူမဆန်စွာ နှိပ်စက်မှုများ ၊ သေနတ်ဒင်များ ဖြင့် ရိုက်နှက်မှုများ ၊ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ ချိုးနှိမ်မှုများ သည် အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့လှသော လုပ်ရပ်များ ဖြစ်သလို၊ ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်နှင့် ၎င်းငြိတိသျှလူမျိုးတို့ ၏ လူမျိုးကြီးသင်္ကေတဖြစ်သော အလွန်အမင်း သိက္ခာ စောင့်ထိန်းမှုတို့ သည် လည်း ထပ်တူအဓိပ္ပာယ်မဲ့သော လုပ်ရပ်များ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနားလည်ရပေမည်။

သို့သော်လည်း ကလစ်တန်သည် မူလအကြောင်းတရားများကို ဓမ္မဓိ
ဋ္ဌာန်ကျကျ လေ့လာသုံးသပ်ရာ၌ တစ်ခုတည်းသော တွေ့ရှိရသည့် နှစ်
သိမ့်မှုသည် သူတပ်ရင်းမှူး၏ အပြုအမူနှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါသ ထွက်မိ
သည့် အခါမျိုးဖြစ်ပြီး ထိုအခါမျိုးတွင် ဤကဲ့သို့ မှတ်ယူလေ့ရှိသည်။ ။

သူသည် တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးနှစ်ကိုးလံဆန်၏ ကိုယ်ရည် ကိုယ်
သွေးများအား (တာဝန်ယူမှုရှိခြင်း၊ ရိုးရာထုံးတမ်းစဉ်လာများကို လိုက်
နာခြင်း၊ စည်းကမ်းပြည့်ဝခြင်း၊ အလုပ်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးခြင်း စသည့်
လူသားတို့ လေးစားမြတ်နိုးရမည့် အချက်အလက်များ)
တစ်စုတစ်စည်းတည်း ပေါင်းစည်း ကောက်ချက်ချကြည့်သောအခါ
လေးစားအားကျရသည့် လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦး ဆိုသည့် စကားလုံးတ
စ်လုံးထက် ပိုမိုသာလွန်သည့် စကားလုံးရှာဖွေမတွေ့ရှိချေ။ ဤမျှ ခက်ခဲ
ပင်ပန်းလွန်းလှသော ကာလ အတွင်း၌ပင် သူ့အား စစ်မှုထမ်းကောင်း
တစ်ဦး၊ လေးစားထိုက်သူ တစ်ဦးအဖြစ် သူမှတ်ယူခဲ့သည်။ ။ ဗိုလ်မှူးကြီး
၏ ပုံစံသည် ကျောက်ခတ်မှ ယနေ့ ခေတ်တိုင်အောင် ရိုးရာဓလေ့ထုံးတ
မ်းများကို ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် အသေးစိတ် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ခဲ့သူ
တစ်ဦး၏ ပုံစံမျိုးဖြစ်လေသည်။ ။

သို့သော်လည်း ကလစ်တန်သည် ရုပ်ဝါဒီသမားဖြစ်ပြီး ပြဿနာတို့
အား ရှုထောင့်ပေါင်းစုံမှ ကြည့်ရှုတတ်သည့် ရှားပါးပါရမီရှိသူ တစ်ဦး ဖြ
စ်သည်။ ။ ပြဿနာတို့ အား တစ်စုံတစ်ခုသော ရှုထောင့်တို့ မှ ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် အဖြေရှာမိသည့် အခါမျိုးတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အပြုအမူသည်
သူ့အတွက် မကျေလည်နိုင်သည့် တိုင် စိတ်ပြေငြိမ်း ကျေနပ်စေခဲ့သည်
သာ ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအခါ ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အရည်အသွေးများ အပေါ် ရုတ်တရက်

ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အကောင်းမြင်စိတ်များ ခံစားလာမိသည်။ သူ၏ တပ်ရင်း မှူးအပေါ် ရိုသေလေးစားခြင်းကို ဖော်လံဖားခြင်းတစ်မျိုးဟု ယူဆကြမည် ဆိုလျှင် စိတ်ထားမြင့်မြတ်ခြင်းများကို ရိုသေလေးစားသည့် အပြုအမူများ အားလုံးကို ထိုသို့ပင် မှတ်ယူရပေလိမ့်မည်။ မိခင်တစ်ယောက်၏ သားသမီးပေါ်ထားရှိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအား ပိုလွန်းလှသည် ဟူ၍ သာ ယူဆရတော့ မလိုပင်။

ရှေးယခင် အာရှနှင့် အာဖရိကနေရာအနှံ့အပြား၌ ဗိုလ်မှူးကြီး နှစ်ကိုးလံဆန်၏ စည်းကမ်းကြီးမှုများ တွေ့ကြုံခဲ့ရစဉ်က သူ မနှစ်မြို့မိခဲ့။ ၁၉၄၂ ခုနှစ် မလေးရှားကျွန်းဆွယ် ရန်သူလက်တွင်းသို့ ကျရောက်ပြီး နောက်ပိုင်း စင်ကာပူတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး၏ စည်းကမ်းတင်းကျပ်မှုများက နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြန်သည် ။

ဌာနချုပ်မှ အပစ်အခတ် ရပ်စဲရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်စဉ် သူတပ်ရင်းတွင်းမှ အရာရှိငယ်တစ်စုသည် ဒပ်ချ်ပိုင် အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစုသို့ ကမ်းခြေမှ လှေတစ်စီးဖြင့် ရွက်လွင့်ထွက်ပြေးရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည် ။ ဗိုလ်မှူးကြီးနှစ်ကိုးလံ ဆန်က အရာရှိငယ်တို့ ၏ စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှုတို့ အပေါ် ချီးကျူးစကား ဆိုခဲ့သော်လည်း ထိုသူတို့ ထွက်မပြေးနိုင်စေရန်ကိုမူ နည်း လမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အစွမ်းကုန် တားဆီးခဲ့ဖူးလေသည် ။

အရာရှိငယ်တို့ အား ဤကဲ့သို့ ကိုယ်လွတ်ရန် ထွက်ပြေးခြင်းသည် အထက်အမိန့်အား တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု ထောက်ပြခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ အား စခန်းတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် ဖျောင်းဖျခဲ့သည် ။ စစ်သေနာ ပတိချုပ်မှ မလေးရှားကျွန်းဆွယ်တစ်ခုလုံး လက်နက်ချ အညံ့ခံကြောင်း ကြေညာလက်မှတ်ထိုးထားပြီး ဖြစ်သည့် အ

တွက် မည်သည့် စစ်သားတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ အမိန့်ဖိဆန်ခြင်းမပြုဘဲ ကိုယ်လွတ်ရုန်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု သူက ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်၏ အမြင်တွင် လုပ်စရာတစ်ခုသာ ရှိတော့သည်။ ။ ဗြိတိသျှတို့ လက်နက်ချ အညံ့ခံခြင်းကို ရာထူးကြီးမားသည့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်များကိုယ်တိုင် အသိအမှတ်ပြုရန် စခန်းသို့ မလာရောက်ခင်အထိ စောင့်ဆိုင်းရန်သာ ဖြစ်တော့သည်။ ။

သူနှင့် အတူ စောင့်ဆိုင်းနေရသူတို့ မှာ ပြီးခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ်က အစုလိုက် အပြုံလိုက် အသတ်ခံရသည့် ဘေးမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာသည့် ရဲဘော်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ။

‘အထက်အရာရှိတွေ တာဝန်ပျက်ကွက်တဲ့ အခါ လက်အောက် ငယ်သားတွေအတွက် စံနမူနာကောင်း ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်ဗျ’ ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက စိုးရိမ်တကြီး ဆိုလေသည်။ ။

သူ့စကားများမှာ အကျပ်အတည်း ဘေးဒုက္ခ ရောက်သည့် အခါ မြင်တွေ့နေကြအတိုင်း သံန္နိဋ္ဌာန် ပြင်းပြပြီး အားပါလှသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများက အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းစင်လျက် တည်ငြိမ်နက်ရှိုင်းမှုအပြည့် ရှိသည်။ ။ ညီညာစွာ ရိတ်သင်ထားသည့် နီကြင်ကြင် မုတ်ဆိတ်မွေးများကလည်း အေးဆေးတည်ငြိမ်သော သူရဲကောင်းတစ်ဦး၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဖော်ပြနေလေသည်။ ။ သူ၏ အနီရောင်သန်းနေသည့် အသားအရေနှင့် လိုက်ဖက်သည့် ရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကလည်း လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်ဝသော လူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြနေသလိုပင်။

တိုက်ပွဲကာလတစ်လျှောက် သူ့လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းရစဉ်က ဒဏ္ဍာရီထဲတွင် သာ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ရသော ‘အင်ဒီးယန်း

တပ် မတော်အရာရှိကြီး' နှင့် အပြင်လက်တွေ့ဘဝတွင် တကယ်တမ်း ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရသည့် အခါတွင် တော့ ကလစ်တန်တစ်ယောက် များ စွာအံ့ဩမှ င်တက်ခဲ့ရဖူးသည်။ သို့သော်လည်း ထိုတပ်မတော်အ ရာရှိကြီးနှင့် နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရချိန်တွင် တော့ လုံး ထွေး သတ်ပုတ်ချင်စိတ်နှင့် ချစ်ခင်လေးစားစိတ်တို့ က တစ်လှည့်စီ ဖြစ် ပေါ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ။

ကလစ်တန်က အရာရှိငယ်များကိစ္စတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးအား အသနား ခံခဲ့သည်။ ။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်မှူးကြီးက သူ့အား ယခုကဲ့သို့ ပြ န်လည်ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီးက သူကဲ့သို့ အရေးပါသော တာဝန်များကို ယူဆောင် ထားသည့် သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် လူငယ်တစ်ဦး အနေဖြင့် စဉ်းစား ဆ င်ခြင်ညှဏ်နည်းပါးလျက် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုမူခဲ့သော လူများ အတွ က် အသနားခံခြင်းအပေါ် အံ့အားသင့်မိသလို ဝမ်းလည်း နည်းမိသည် ဟု ဆိုသည်။ ။ ယခုကဲ့သို့ အသနားခံခြင်းက ထိုမိုက်ရူးရဲသူတို့ အား အား ပေးအားမြှောက်ပြုရုံမှ တပါး အခြား မည်သည့် အရာမှ မဖြစ်နိုင်ဟု လ ညည်း သူက ဆိုလေသည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီးက သူ့အယူအဆများကို ထိုကဲ့သို့ ရှင်းပြပြီးနောက် တင်း ကျပ်ပြီး ပိုမိုတိကျသည့် အမိန့်များကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြန်သည်။ ။ အားလုံး သော အရာရှိ၊ အရာခံ၊ တပ်ကြပ်၊ စစ်သည် တို့ သည် ဂျပန်များ ရောက် မလာခင်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေရမည်။ လက်နက်ချ အညံ့ခံခြင်းက ၎င်း တို့ ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်မျှ စိတ်သိမ်ငယ်စရာ၊ အရှက်ရစရာဟု ယူဆရန်မလို။ သူနှင့် သူ တစ်ဦးတည်း (ဗိုလ်မှူးကြီး နစ်ကိုလ်ဆန်) ပေါ်တွင် သာ တပ်ရင်းတစ်ခု

လုံး၏ တာဝန်ကျရောက်စေမည်ဟု သူက ထုတ်ပြန်ခဲ့လေသည်။ ။

အရာရှိအများ စုမှာ သူ၏ အမိန့်များအား အလျှော့ပေး လိုက်နာခဲ့ကြသည်။ ။ ဖြစ်နိုင်သည် က သူ၏ ကောင်းမွန်လှသော စည်းရုံးရေးစွမ်းရည်နှင့် ထက်မြက်လှသည့် အမိန့်အာဏာကြောင့် လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ။ သူ၏ ပင်ကိုယ်ဗီဇအရ တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားမှ လွဲ၍ မည်သည့် အရာကိုမှ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုသည် မှာ မေးခွန်းထုတ်စရာမလိုအောင် ထင်ရှား သောကြောင့် လည်း ဖြစ်တန်သည်။ ။ အချို့သော ရဲဘော်များက သူ့အမိန့် အား ဖီဆန်ကာ တောခိုသွားကြသည်။ ။ ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ် ဆန်သည် ထိုသူတို့ ၏ အပြုအမူအတွက် လွန်စွာခံစားခဲ့ရလေသည်။ ။ ၎င်းတို့ အား တပ်ပြေးများ အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီးနောက် ဂျပန်များ ရောက်လာမည့် အချိန်ကို သာ အောင့်အည်းသည်းခံပြီး စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့လေတော့သည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီးက ဂျပန်များ ရောက်လာသည့် အခါ ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့် အနေဖြင့် လက်နက်ချအညံ့ခံခြင်းကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ဖြစ်စေချင်သည်။ ။ အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးနောက် သူ ခါးပတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို အဆိုပါပွဲတွင် တာဝန်ယူမည့် ထိပ်တန်း ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ချုပ် တစ်ဦးဦးအား လက်နက်ချသည့် သင်္ကေတအနေဖြင့် ပေးအပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကြံရွယ်ထားသည့် အတိုင်း ပေးအပ်ရန် အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး သေနတ်အိတ်အား တစ်ချက်တည်းဖြင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်ထံ ပေးအပ်နိုင်သည် အထိ အလေ့အကျင့်ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။ လက်နက်ချပွဲတွင် သူ့ရှိ အကောင်းဆုံး ယူနီဖောင်း အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ကာ သူ့ ရဲဘော်များကိုလည်း စည်းစနစ်တကျ ဝတ်ဆင်ထားစေသည်။ ။ ထို့နောက် ရဲဘော်များအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်နက်ချ

အညံ့ခံကြရန်လည်း အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည် ။

ပထမဆုံးတွေ့ကြုံရသည် မှာ လူယဉ်ကျေး မဟုတ်သည့် ဂျပန်တပ်သားရဲဘော်များ ဖြစ်လေသည် ။ ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်ကမူ မတုန်မလှုပ်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျပန်အရာခံဗိုလ်တစ်ဦး မောင်းနှင်လာသည့် ထရပ်ကားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာကာ ဗြိတိသျှတို့ အား ထရပ်ကားပေါ်သို့ လက်နက်များ တင်ရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် စေခိုင်းလေသည် ။ သို့သော်လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးက သူ့ရဲဘော်များအား တုပ်တုပ်မျှ မလှုပ်ရှားခိုင်းသေး။ သူက လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်များ နှင့် တွေ့ခွင့်ရရန်သာ တွင် တွင် တောင်းဆိုနေသည် ။

ဂျပန်များက သူတောင်းဆိုသည် ကို နားမလည်။ အခြေအနေမှာ လူပိလှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည် ။ ဂျပန်များက ဂူးဂူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ကာ လက်နက်ချရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြောဆို နေချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးက ရှေ့တိုးလာသည် ။ ဂျပန်အရာခံဗိုလ်က သူတို့ ကိုင်ဆောင်ထားသော ရိုင်ဖယ်သေနတ်များကို ညွှန်ပြသော်လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးက သူ့ရဲဘော်များအား နေရာမှ တစ်လက်မမှ မရွေ့လျားခိုင်းပေ။ ဂျပန်များက စက်သေနတ်များကို သူတို့ ဘက် လှည့်ကာ ချိန်ထားလိုက်ကြသည် ။ ဗိုလ်မှူးကြီးက သူ့ဒေါသကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်လျက် သူ့ဆန္ဒကို ဆက်လက် တောင်းဆိုနေပြန် သည် ။ ဗြိတိသျှစစ်သားများမှာ စိုးရိမ်စိတ် ဝင် လာလေသည် ။

ကလစ်တန်မှာ လည်း တပ်ရင်းမှူးဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီးအနေဖြင့် သူ့စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများ အပေါ် သစ္စာရှိကြောင်း ပြသရန်အတွက် ရဲဘော်များအား အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခံရမည့် ဘေးသို့ တွန်းပို့နေပြီလား ဟု စိုးရိမ်စိတ်ဝင်လာမိသည် ။

နောက်ဆုံးတွင် ဂျပန်အရာရှိများ အပြည့် စီးနင်းလိုက်ပါလာသာ ကားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ သူတို့ ထဲမှ တစ်ဦးမှာ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ရှိ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ။ အခြေအနေ အလှည့်အပြောင်းဖြစ်ရန် ဗိုလ်မှူးကြီးက ထိုသူထံ လက်နက်ချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး နောက် သူ့ရဲဘော်များအား သတိအနေအထားရှိနေရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ထိုဗိုလ်မှူးအား အလေးပြုလိုက်ကာ သူ့ခါးပတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သေနတ်အိတ်အား လေးလေးနက်နက် ပေးအပ်လိုက်သည်။ ။

သေနတ်ကမ်းပေးသည် ကို မြင်သောအခါ အံ့အားထိတ်လန့်သွားသည့် ဂျပန်ဗိုလ်မှူးက သတိအနေအထားဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် သူ့အပြုအမူအတွက် အလွန်အမင်း ရှက်ရွံ့ တုန်လှုပ်သွားဟန် ပေါက်သွားသည်။ ။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့နောက်လိုက်အရာရှိများ နှင့် မနှစ်မြို့စရာ ကောင်းလောက်အောင် ရယ်မောလေတော့သည်။ ။ ဗိုလ်မှူးကြီးကမူ စိတ်မဝင်စားဘဲ မျက်နှာထား တည်တည်နှင့် သာ နေလေသည်။ ။ သို့သော်လည်း သူ၏ စစ်သည် များကိုမူ ဆိုက်ရပ်ထားသော ထရပ်ကားပေါ်သို့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ ပစ်တင်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ။

စင်ကာပူအနီးရှိ ရန်သူ့လက်အောက်တွင် သုံ့ပန်းအဖြစ် နေထိုင်ရစဉ်က ရန်သူများ ၏ စည်းကမ်းမဲ့လုပ်ရပ်များကို တွေ့ကြုံရချိန်တွင် ပင် ဗိုလ်မှူးကြီးသည် သူ၏ စစ်သည် များ စည်းကမ်းရှိရှိနေထိုင်ရန် ပို၍ တင်းကျပ်သော အမိန့်များကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ။ ထို့အတွက် အစောပိုင်း အချိန်များက သူနှင့် အတူရှိခဲ့သည့် ကလစ်တန်ပင်လျှင် သူ့အား ကျိန်ဆဲ ရမည်လား၊ ချီးကျူးရမည်လား မသိခဲ့ပေ။

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် ဂျပန်များ လက်အောက် နေထိုင်စဉ်အတွင်း အမိန့်များကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ ဂျပန်တို့ က အမိန့်အချို့အား ခွင့်ပြုသည် ရှိသလို အချို့ကိုလည်း ထပ်မံတင်းကျပ်ကြပြန်သည်။ ။ ရလဒ်အနေဖြင့် သူတပ်ရင်းရှိ ရဲဘော်များမှာ ဆိုးဆိုးရွားရွား အခြေအနေကို ရင်ဆိုင်ရလေတော့သည်။ ။

စည်သွပ်အမဲသားဗူးနှင့် အခြားသော ရိက္ခာအထောက်အပံ့များကို ဗုံးဒဏ်ခံခဲ့ရသော စင်ကာပူကျွန်း၏ ဆင်ခြေဖုံးအရပ်ဒေသများမှ ဗြိတိသျှစစ်သည် တို့ ခိုးဝှက်ကာရရှိလေသည်။ ။ ထိုရိက္ခာ အထောက်အပံ့များသည် ဂျပန်တို့ ၏ စစ်သုံ့ပန်း ဗြိတိသျှစစ်သည် တို့ အတွက် မဝရေစာစားနေရချိန်တွင် အလွန်တစ်ရာ အားထားမှီခိုနေရသော စားနပ်ရိက္ခာများ ဖြစ်သည်။ ။

ထိုကဲ့သို့သော ရိက္ခာများအား တရားမဝင် ခိုးသွင်းခြင်းကို ဗိုလ်မှူးကြီးက မည်သို့မှ လက်မခံ။ သူက ထိုအပြုအမူသည် ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့သော အပြုအမူမျိုးဖြစ်ကြောင်း ရှုတ်ချပြောဆိုခဲ့သလို ၎င်းတို့အား ယာယီအုပ်ချုပ်နေသော ဂျပန်တို့ ၏ လေးစားမှုကိုရရှိရန် စစ်သားကောင်းပီသစွာ နေထိုင်ရမည်ဟု လည်း ဩဝါဒချွေခဲ့လေသည်။ ။ ရိက္ခာခိုးသွင်းခြင်းအား အစောင့်စစ်သားများ စစ်ဆေးသည် ထက် သူကိုယ်တိုင် ပိုမိုတင်းကြပ်စွာ လိုက်လံစစ်ဆေးခဲ့လေသည်။ ။

ရေခြားမြေခြားတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်တွင်း သူ ချမှတ်လိုက်သော စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်များ သည် သူတပ်ရင်းရှိ စစ်သားတိုင်း အတွက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ရုံ မဟုတ်ဘဲ အတိအကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရန် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုအချိန်က ဂျပန်တို့ သည် ဗြိတိသျှတို့ အား မည်သည့်အလုပ်တာဝန်မျှ စေခိုင်းခြင်း မရှိသေးသည့် အတွက် စစ်သည် များမှာ

လုပ်ကိုင်ရန် အလုပ် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိသေးချေ။

အလုပ်အကိုင်မရှိသည့် အခါ ပျင်းရိခြင်းသည် တပ်ရင်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် စွမ်းဆောင်ရည်ကို ကျဆင်းစေသည် ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက ယုံကြည်သည့် အတွက် တာဝန်ပြီးဆုံးချိန်တိုင်း လုပ်ဆောင်ရမည့် အစီအစဉ်သစ်များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့လေသည် ။ ဗြိတိသျှတော်ဝင်ရေတပ်၊ ကြည်းတပ်နှင့် လေတပ်တို့ လိုက်နာထမ်းရွက်ရမည့် စည်းမျဉ်းဥပဒေများ အားလုံးကို စစ်သည် တစ်ဦးချင်းစီ ရွတ်ဖတ်စေကာ အခြားသော စစ်သည် များအား ပြန်လည်ရှင်းပြစေခဲ့သည် ။

ဘွဲ့လက်မှတ်အနေဖြင့် သူ့လက်မှတ်ထိုးထားသော စာရွက်လေးများ အား ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည် ။ သူ၏ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွင် စည်းကမ်းသည် အရေးပါဆုံး သင်ရိုးဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။

ရန်သူ့လက်အောက်၌ ရှိစဉ်တွင် ပင် စစ်သည် တို့ အား ရာထူးအဆင့်လိုက် အလေးပြုခြင်းများကို ပြုလုပ်စေခဲ့သည် ။ စစ်သည် များ အချင်းချင်းသာမက ဂျပန်များကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာ ရာထူးအစဉ်လိုက် အလေးပြုရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထားခဲ့သည် ။ စစ်သည် တို့ အနေဖြင့် ထိုအမိန့်အား ပြုလုပ်ရန် မေ့လျော့ခဲ့ပါက ရန်သူ့ဂျပန်တပ်သားများ ၏ အထိုးအကြိတ် အကန်အကျောက်များကို ခံရသည့် အပြင် အခြားတစ်ဖက်တွင် လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးပေးသည့် နာရီပေါင်းများ စွာကြာအောင် မတ်တတ်ရပ်ရသည့် အပြစ်များကိုလည်း ခံရပေသေးသည် ။

ဤကဲ့သို့သော ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အမိန့်အား တန်ခိုးအာဏာ ကျောထောက်နောက်ခံမရှိသည့် စစ်သုံးပန်းကာလတွင် ပင် သူ၏ စစ်သည်များ သည် ဂျပန်တို့ ၏ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ခြင်းမှ အကာအကွယ်ရရန်အလို့ငှာ စိတ်လိုလက်ရ လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် ။ စစ်သ

ည် များ အနေဖြင့် သူ၏ အမိန့်များအား စိတ်လိုလက်ရလိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးအား ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လေးစားသောကြောင့် လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းလော။ သို့မဟုတ် သူ့အား အကြောင်းပြု၍ အခွင့်ထူး အကျိုးကျေးဇူးတရားများ ပေါ်ပေါက် ခံစားရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် လောဟု ကလစ်တန် တစ်ယောက် မဝေခွဲနိုင်အောင် ရှိခဲ့သည် ။

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် အထိုက်အလျောက် ပြောဆိုရသည် ကို နှစ်မြို့သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ သူ ကိုင်စွဲထားသည့် ဝါဒမှာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းဟူသော ဘက်တစ်ဘက်တည်းကိုသာ ကြည့်ရှုသည့် ဝါဒဖြစ်ရာ ဤဝါဒကြောင့် ပင် ဂျပန်များ အပေါ် သူ့အောင်မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ ဂျပန်များ နှင့် ဆက်ဆံသည့် အခါ သူ၏ အဓိကလက်နက်မှာ သဘောထားတစ်ရပ်အား စွဲမြဲစွာ လက်ကိုင်ကျင့်သုံးတတ်ခြင်း၊ စိတ်ထဲမှ မပါသည့် အယူအဆတစ်ရပ်အား လက်သင့်မခံတတ်ခြင်း၊ မကျေလည်သည့် ကိစ္စများအား တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာရောက်ကာ ကျေလည်သည် အထိ အလျှော့မပေးပဲ တောင်းဆိုတတ်ခြင်း၊ ဂျပန်များမှ စစ်အတွင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် စည်းကမ်းများကို ချိုးဖောက်သည့် အခါတိုင်း ဗိုလ်မှူးကြီးက ဂျပန်များ ၏ အရှေ့တွင် ပင် စစ်ဥပဒေ လက်စွဲကျမ်းစာအုပ်ကို ကိုင်မြှောက်ပြတတ်ခြင်း စသည် တို့ ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ပြုလုပ်တတ်ပေသည် ။

သူ စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ထားသော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ပြောဆိုရန်အတွက် ဂျပန်များ ၏ ရိုက်နှက် ထိုးကြိတ်ခြင်းများ ခံရသည် ကိုပင် ဗိုလ်မှူးကြီးက အလျဉ်းဂရုမစိုက်တတ်ချေ။ အောင်ပွဲရဂျပန်တို့ အနေဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သည့် အခွင့်အရေးများ ထက် ကျော်လွန်လိုချင်လာသည့် အခါမျိုးတွင် လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးက အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်

သာ ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ခါက လူမဆန်သည့် ဂျပန်တပ်သားတစ်ဦးသည် လိုက်နာရသည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်စည်းကမ်းဥပဒေကို ကျော်လွန်၍ အမိန့်တစ်ရပ်ထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ ဗိုလ်မှူးကြီးက ကန့်ကွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ သည့် အတွက် ထိုအစောင့်၏ ရက်ရက်စက်စက် ထိုးကြိတ်ခြင်းများကို ခံခဲ့ရသည်။ ။

သို့သော်လည်း အစောင့်၏ လွန်ကျူးမှုများကို ဆက်လက် ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် သက်ဆိုင်ရာမှ ယင်းအစောင့်အား အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးသည် သူ၏ တပ်ရင်းအတွက် ဂျပန်များ ထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်များ ထက် ကိုယ်ပိုင်အယူအဆများ ဖြင့် ပိုမိုတင်းကျပ်သည့် အမိန့်များကို ထုတ်ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။ ။

ကလစ်တန်က ဗိုလ်မှူးကြီးအား အခြေအနေအရ အနည်းငယ် အလျှော့ပေးရန် ပြောဆိုသည့် အခါတိုင်း ‘ကျုပ်တို့ စစ်သည်တွေ အနေနဲ့ သူတို့ ကို မျောက်တွေ (ဂျပန်များ) အုပ်ချုပ်နေတယ်လို့ မထင်ဘဲ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်နေတယ်လို့ ခံစားနေရဖို့ က အဓိကအချက် ဖြစ်တယ်။ ဒီအယူအဆကို လက်ခံယုံကြည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး သူတို့ဟာ စစ်သားတွေသာ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တွေ မဟုတ်ဘူး’ ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ။

ကလစ်တန်သည် ပြဿနာများအား ဘက်နှစ်ဘက်မှ ရှုမြင်သုံးသပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ။ ယင်းအတွက် ဗိုလ်မှူးကြီး၏ တက်ကြွနေတတ်သည့် သဘောသဘာဝကို သိမြင်နားလည်သည့် အတွက် သူ့အနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည် လက်ခံ လိုက်လေတော့သည်။ ။

အခန်း (၂)

လက်ရှိ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပြီး အတိဒုက္ခရောက်ရသည့် ယိုးဒယားနယ်စပ် တောအုံ့ချောင်ကြား အခြေအနေနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အကျဉ်း သားများ သည် စင်ကာပူစခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ရစဉ်က သက်တောင့်သက်သာ အခြေအနေများကို ပြန်လည် တမ်းတသတိရမိကြသည် ။ ပထမဆုံး စင်ကာပူမှ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသော ခြေလျင်ခရီးကြမ်းကြီး စတင်ခဲ့ရသည် ။ ထို့နောက် မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ဖြတ်လျက် ဖောက်လုပ်ထားသော အဆုံးမရှိ မီးရထား ခရီးရှည်ကြီးကို စီးနင်းလိုက်ပါပြီးမှ သတ်မှတ်ထားသော ခရီးဆုံးကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြသည် ။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ပင်ပန်းဆင်းရဲလှသလို အစာရေစာ မလုံလောက်သည့် အတွက်လည်း အင်အားချည့်နဲ့ လာကြသည် ။ အကျဉ်းသားများမှာ ၎င်းတို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသော ကောင်းနိုးရာရာ တန်ဖိုးကြီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်ရယူရန် ဆန္ဒမရှိတော့ဘဲ လမ်းခရီး တစ်လျှောက်တွင် စွန့်ပစ်ခဲ့ကြသည် ။ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် မီးရထားလမ်း တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ပေးရလိမ့်မည်ဟူသော ကောလာဟလ သတင်းကြောင့် လည်း များ စွာစိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည် ။

ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်နှင့် သူ့တပ်ရင်းသားများ သည် အခြားသူ

များ နှင့် စာလျင် နောက်ကျပြီးမှ ဖြည်းဖြည်းခြင်း ရွှေ့ပြောင်းခံခဲ့ရသည် ။ သူတို့ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ခြင်း လုပ်ငန်းမှာ လည်း စတင်နေပြီဖြစ်သည် ။ လမ်းခရီး တစ်လျှောက် ပင်ပန်းကြီးစွာ ခရီးနှင့်ပြီးနောက် ပထမဆုံးတွေ့ကြုံရသည့် ဂျပန်အာဏာပိုင် သစ်များကြောင့် လည်း စိတ်မသာမယာ ဖြစ်ရလေသည် ။

အစပိုင်း စင်ကာပူတွင် တွေ့ကြုံရသည် က အနောက်ပိုင်းတိုင်းသား များ အုပ်ချုပ်သည် ထက် မိမိတို့ က ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်း ပြသလိုပြီး ကနဦးအောင်ပွဲကြောင့် ပျော်ရွှင်နေကြသည့် ဂျပန်စစ်သည် များ ဖြစ်ကြသည် ။ သို့သော် ယခု မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်တွင် မဟာမိတ်သို့ပန်းများအား တာဝန်ယူကြီးကြပ်နေရသည့် တာဝန်ခံအရာရှိ တို့ မှာ ယခင်နှင့် လွန်စွာ ခြားနားသူများ ဖြစ်ကြသည် ။ အစောပိုင်း၌ သူတို့ သည် ထောင်ကြပ်များ ပမာ ပြုမူကြပြီး နောက်ပိုင်းမကြာမီတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူသတ်သမားများ အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြလေသည် ။

ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်နှင့် ယခုလက်ရှိ သူကိုယ်တိုင် ဂုဏ်ယူစွာ အမိန့်ပေးနေဆဲဖြစ်သော တပ်ရင်းရှိ စစ်သည် များမှာ ဖမ်းဆီးခံရသည့် သို့ပန်းစစ်သည် များအား ပြန်လည် နေရာရွှေ့ပြောင်းပေးသည့် ကြီးမားသော ကြိုဆိုရေး အခြေစိုက် ဌာနချုပ်စခန်းသို့ ပထမဆုံး ရွှေ့ပြောင်းခြင်း ခံရလေသည် ။ ထိုစခန်းတွင် အချိန်အနည်းငယ်သာ နေထိုင်ခဲ့ရသော်လည်း မည်သည့် အတွက်ကြောင့် ဤစခန်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အလုပ်မပြီးမခြင်း မည်ကဲ့သို့ နေထိုင်ရမည်ကို ဗိုလ်မှူးကြီးတို့ အဖွဲ့မှာ ကနဦးထဲက သဘောပေါက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြသည် ။

ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ပြီး အာဟာရပြည့်ဝသော လူတစ်ဦး အနေဖြင့်ပင် ပ

င်ပန်းဆင်းရဲကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ရမည့် အလုပ်ကြမ်းများကို သို့ပန်းများမှာ တစ်လအတွင်း မနက်မိုးသောက်မှ ညနေစောင်းအထိ၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ညသန်းခေါင်ထိပင် ချို့ချို့တဲ့ တဲ့ ဖြင့် တိရစ္ဆာန်များ ပမာ လုပ်ကိုင်ကြရလေသည်။ ။ အလုပ်တွင် စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလို ဆဲဆိုနှိပ်စက်တတ်သည့် ဂျပန်အစောင့်စစ်သားများကြောင့် လည်း များ စွာ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကြရ လေသည်။ ။ သို့ပန်းစစ်သည် တို့ အတွက် အဆိုးဆုံးမှာ ဂျပန်တို့ တီထွင်ထားသည့် အပြစ်သစ်များ ထပ်မံ အပေးခံရမည်ကိုလည်း တွေးကြောက်နေကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကလစ်တန်မှာ လည်း ၎င်းတို့ ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ကြည့်လျက် များ စွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိလေသည်။ ။

ငှက်ဖျားရောဂါ၊ ဆင်ခြေထောက်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါနှင့် တောတွင်းယားနာရောဂါများ သည် အကျဉ်းသားတို့ အား ဆိုးရွားစွာနှိပ်စက်လျက် ရှိသည်။ ။ စခန်းကျန်းမာရေး တာဝန်ခံက သူ့အား ပိုမိုဆိုးရွားသော ရောဂါဆိုးများ ပင် ထပ်မံ ကျရောက်နိုင်ကြောင်း အသိပေးပြောကြားခဲ့သည်။ ။ ကျန်းမာရေးတာဝန်ခံက ထိုရောဂါဆိုးများ မကျရောက်ရန် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုကို မဆိုထားနှင့် အခြေခံကျန်းမာရေး အစောင့်အရှောက်ဆေးဝါး များ ပင် မရှိဟု ဆိုခဲ့လေသည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီး နစ်ကိုးလ်ဆန်က စကားတစ်ခွန်းမှ မဆိုဘဲ အံ့ကြိတ်ကာ တွေးတောနေလေသည်။ ။ သူကိုယ့်သူ ဤစခန်းတွင် တာဝန်ခံတစ်ဦးအနေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ခရီးသွားဟန်လွှဲ ရောက်လာသည့် ဧည့်သည် တစ်ဦး အနေဖြင့်သာ မှတ်ယူထားသည်။ ။ ဂျပန်တို့ ၏ စေခိုင်းမှုဖြင့် ဤစခန်းအား တာဝန်ယူ အုပ်ချုပ်နေသည့် ဗြိတိသျှလူမျိုး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးအား သူ ခံစားရသည် နှင့် ပတ်သက်ပြီး တစ်ကြိမ်မျှ ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ ဗိုလ်၊ တပ်ကြပ်၊ စစ်သည် စသည့် သို့ပန်းအားလုံးတို့ သည် ရာ

ထူးကြီးစဉ် ငယ်လိုက် ခွဲခြားခြင်းမပြုပဲ မြေတူး၊ မြေသယ်စသည့် အလုပ်ကြမ်းများကို တစ်တန်းတည်း လုပ်ကိုင်နေရပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်ပင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးက ရှက်ရွံ့နေဟန်ဖြင့် ဤသိက္ခာကျ အရှက်ရ ဖွယ်ကိစ္စအတွက် မိမိအနေဖြင့် အကောင်းဆုံးလုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ဂျပန်တို့၏ အမိန့်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့ပါက အခြားသော အကျဉ်းသားများ ပါ နှိပ်စက်ခံရနိုင်သလို ပိုမိုရက်စက်သည့် အပြစ်ဒဏ်များ ကျရောက်လာနိုင်ကြောင်း ဆိုသည်။ ။ သူက ယင်းအခြေအနေတို့အား ရှောင်လွှဲရန် အားမတန်၍ မာန်လျှော့ခဲ့ရကြောင်း ပြန်လည်ရှင်းပြခဲ့သည်။ ။ ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်က သူ့အား သိမ်းသွင်းစည်းရုံးရန် မလွယ်ကူတော့သည့် အတွက် စကားမဆိုပဲ နှုတ်ဆိတ်ကာ နေလိုက်တော့သည်။ ။

ကြိုဆိုရေးဌာနတွင် နှစ်ရက်မျှနေထိုင်ခဲ့ပြီး ဂျပန်တို့ ပေးသော ရိက္ခာအနည်းငယ်နှင့် ၎င်းတို့ အခေါ် ‘အလုပ်သမားဝတ်စုံ’ ဟု ဆိုသော ခါးတစ်ဝိုက် ကြိုးနှင့် တွဲချည်ရသော တြိဂံပုံအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်လျက် ဂျပန် ဗိုလ်ချုပ် ရာမာရှီတာအား ကြိုဆိုခဲ့ရသည်။ ။ ရာမာရှီတာသည် ခါးတွင် ဓားကို ချိတ်ဆွဲထားလျက် မီးခိုးရောင်လက်အိတ်ကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ။ ထို့နောက် အကျဉ်းသားသုံပန်းများအား သူ၏ ညံ့ဖျင်းလှသော အင်္ဂလိပ် စကားသံဖြင့် မိန့်ခွန်းချေလေတော့သည်။ ။ သူ၏ မိန့်ခွန်း၌ သုံပန်းများ အနေဖြင့် ယခုစခန်းရှိ သူ့လက်အောက်တွင် ရောက်ရှိနေရသည်မှာ ဂျပန်ပြည်ရှင် ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သုံပန်းများ ထံမှ မည်သည့် အရာများ ပါ မျှော်လင့်ထားကြောင်း ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ ။

နှစ်နာရီမျှ ကြာမြင့်သော သူ၏ မိန့်ခွန်းတွင် နားခံရခက်လှပြီး သို့ပန်းတို့ ၏ အမျိုးသားရေးဝါဒကို ထိခိုက်နာကျင်စေသည့် ဆဲဆိုသံများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေလေတော့သည်။ ။ ရာမာရှီတာ၏ အခေါ် ‘ လူဂျီးလူကောင်းများ ’ ဟု ဆိုသော အုပ်ချုပ်သူ မင်းတို့ ၏ လိမ်ညာလှည့်ဖြားမှုကြောင့် ဖမ်းဆီး ခံနေရသော သို့ပန်းများ အနေဖြင့် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဖြင့် အရှေ့တောင်အာရှ သာတူညီမျှ ကောင်းစား ရေးအတွက် အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကိုင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဂျပန်တို့ နှင့် ရန်မက်ဖြစ်ပွားရန် အကြောင်းမရှိဟု ဆိုသည်။ ။

သို့ပန်းများ အနေဖြင့် မိမိတို့ ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်ဟူသမျှ ကြေ ပျောက်ရန် အခွင့်အရေး ပေးသနားတော်ခဲ့သော ဧကရာဇ် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ကရုဏာတရားကို သိရှိနားလည်ပြီး ရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ခြင်း လုပ်ငန်းအား ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ကြရန် လိုအပ်ကြောင်းလည်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ ။ ရာမာရှီတာက ထုတ်ပြန်သည့် စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာပါက ရရှိလာမည့် ယေဘုယျ အကျိုးကျေးဇူးများအား ရှင်းပြသွားခဲ့ပြီးနောက် မည်သည့် အမိန့်မနာခံမှုမျိုးကိုမဆို သည်းခံသွားမည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ထည့်သွင်းပြောဆိုခဲ့သည်။ ။ ပျင်းရိခြင်းနှင့် မထိမဲ့မြင် ပြုမှုများအား ရာဇဝတ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်သွားမည်ဟု လည်း ဆိုသည်။ ။ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပါက သေဒဏ်ပေးခံရမည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ။ ဗြိတိသျှအရာရှိများ အနေဖြင့် မိမိတို့ အကြပ် စစ်သည် များ ၏ အပြုအမူနှင့် လုပ်ကိုင်မှုများ အပေါ် တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သူက သတိပေးပြောဆိုခဲ့သည်။ ။

‘နာမကျန်းဖြစ်တာကိုလည်း ခွင့်လွှတ်သွားမည် မဟုတ်’ဟု ရာမာရှီတာက ထပ်လောင်းသတိပေးခဲ့သည်။ ။ ‘လူတစ်ဦးအနေနဲ့ ကိုယ်ကာယ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ဖို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းက အလုပ်လုပ်

ရမှာ ဖြစ်ပြီး ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ နေ့စဉ်အလုပ်အကျွေးပြုလုပ်ဖို့ ပျက်ကွက်တဲ့ အခါ ရောဂါဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မယ်'ဟု သူက ဆိုသည်။ ။

မိန့်ခွန်း နောက်ဆုံးပိတ်၌ နားထောင်သူအပေါင်းအား ဒေါသဆွပေးသည့် အကောင်းမြင်နှုတ်ဆက်စကားဖြင့် သူက အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ။

‘အလုပ်မှာ ပျော်ရွှင်ပါစေ။ ဒါ ကျုပ်ရဲ့ ဆောင်ပုဒ်ပဲ။ အခုကစပြီး ခင်ဗျားတို့ လိုက်နာရမယ့် ဆောင်ပုဒ်အဖြစ် လက်ကိုင်ထားကြပေတော့။ ဒီဆောင်ပုဒ်အတိုင်း နေထိုင်သူတွေအနေနဲ့ ကျုပ် ဒါမှ မဟုတ် ခင်ဗျားတို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေတဲ့ ဂျပန်တော်ဝင်တပ်မတော်က ဘယ်အရာရှိကိုမှ ကြောက်နေစရာမလိုဘူး’ ဟု သူက ပြောဆိုခဲ့သည်။ ။

ထို့နောက်တွင် အကျဉ်းသားများမှာ ၎င်းတို့ နေထိုင်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့် အကျဉ်းစခန်းအသီးသီးသို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် လျှောက်လှမ်းသွားကြလေတော့သည်။ ။ ဗိုလ်မှူးကြီးနစ်ကိုးလ်ဆန်နှင့် သူတပ်သားများမှာ ယခု စခန်းနှင့် ဝေးကွာလှသော ဗမာပြည်နယ်စပ်အနီး ကွေမြစ်စခန်းသို့ ထွက်ခွာ ခဲ့ကြရလေသည်။ ။ ထိုစခန်း၏ တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်သူအရာရှိမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာတို ဖြစ်လေသည်။ ။
